

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædicationis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

3. De Christo Domini nostri baptismo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO III.
DE CHRISTI DOMINI
nostri Baptismo.

PUNCTVM I.

RIMVM considerandum est, Christum Dominum cum triginta esset annorum, matri suæ sanctissimæ valedixisse, dicentem, peruenisse iam tempus, quo sese mundo manifestaret, ac Redemptoris Doctorisque officio fungeretur. Ex qua valedictione, etsi aliquo illa sensu, ob solitudinem ex filij ad dies aliquot absentia, tangeretur, eum tamen non æquo solùm animo accepit, sed etiam lubenti, ob desiderium, quo tenebatur nostræ salutis; volûtatem DEI propriæ; & commune nostrum commodum proprio gustui anteponebat. Statim itaq; Christus Dominus a *Jordanem* versus rectâ contendit, a *Mat. 3. 13.* ubi S. Ioannes conciones suas habebat, ac pu- *Marc. 1. 7.* blicanos, & peccatores omnes baptizabat, *Luc. 3. 21.* quotquot baptismum illius suscipere vole- *Ioh. 1. 32.* bant. Quibus ipse Dominus se adiûgens, con- *D. Tho. 3.* cionemque audiens, petijt baptizari. *p. 9. 36.*

CIRCA hanc historiam considerandæ sunt facti huius Christi Domini causæ, quarum prima fuit, vt Concionatoris & Magistri munus auspicaturus, raræ humilitatis exemplum exhiberet: quo se Magistrum discipulo, Redemptorem redempto

DEI viui filium præcurfiori famuloque suo subiecit: omnisque sanctitatis author, peccatoris figuram accepit. Nam cum ipse Christus sapientia esset infinita, omniumque magister, inter milites tamen, & publicanos se collocauit, vt S. Ioannis concionem audiret, & cum ab omni macula purissimus esset, peccatorum tamen baptismum petijt, atque si & ipse esset peccator; idque nulla obligante lege; sed propria sese ad peccatorum similitudinem humiliandi voluntate; sicut etiam infans circumcidi voluit; aliorum infantum more, qui essent in peccato concepti. O agne innocentissime, qui tollis peccata mundi, quid tibi & baptismo isti? quid tibi cum sordidæ plebis, peccatis maculatæ, lotionem? Tu, Domine, cum peccator non sis; haberi tamen vis? ego, cum sim peccator; iustus tamen haberi volo. O vtinam superbia hæc mea tantæ humilitatis tuæ exemplo consumeretur & euanesceret.

b *Isai. 37. 31*

HINC intelligam, bonum rerum magnarum initium ab humilitatis exercitijs esse sumendum, qua nos disponamus, vt DEVS multa magnæ suæ gloriæ opera per nos efficiens, cum voluerit faciat manifestos. Et hoc Isaias indicauit, dicens: *b Et mittet, quod saluatum fuerit de domo Iuda, radicem deorsum; & faciet fructum sursum;* quasi distinctius diceret.

PRIMUM humilitate sese sub terram, instar radicum arborum abscondenti, postea

seiplos

seiplos gloriosis operibus proferent, sicut arbor fructibus suis manifestatur.

QVAPROPTER, si cupis, anima mea, perfectionis turrim, quam moliris, ad cœlum vsque pertingere, deprime te ipsam vsque ad abyssum: quò enim altiùs est ascensurum ædificium, eò necesse est altiùs iacere fundamentum.

HINC etiam intelligam, humilitatem, optimam esse ad baptismum & poenitentiam dispositionem, & ad puritatem animæ, quæ his sacramentis communicatur, obtinendam, dum me peccatorem lotionem ac puritate à culpis indigentem agnosco, dicens Domino cum Dauide: *c Asperges me hyssopo, & mundabor; lauabis me, & super niuem dealabor.*

O dulcis IESV, qui ex humilitate voluisti à Iohanne, solius aquæ baptismi abluisti; laua me gratiæ tuæ aqua, in virtute pretiosi tui sanguinis, hyssopo humilitatis admixti. O anima mea, excellentem hanc virtutem amplectere, quæ hyssopi instar viuam gratiæ aquam, & sanguinis Saluatoris, in ara crucis multis tormentis effusi, virtutem colligit, quo me à lepra mundet peccatorum.

SECUNDA eiusdem facti fuit causa, quò priùs faceret quàm doceret; & quoniam statuerat nouum ex aqua & Spiritu sancto baptismum prædicare, voluit priùs hunc ex aqua sola suscipere; ne quis ip-

*Aug ser. 20.
de verbis
Domini.*

*c Psal. 50. 9.
Greg in 4.
Psal poen.*

II.

fius ad eò pretiosum baptismum suscipere dedignaretur: Eadem verò opera Præcursoris sui baptismum voluit commendare; dum re ipsa illum ipse suscepit: sicut voluit etiam circumcisionem accipere, quo ostenderet se legem illam approbare, & tanquam DEI legem venerari,

d Ra. 2. 23.

EX quo colligam obligationem, qua tenor, Evangelica præcepta consiliaque servare: hoc est enim, illa opera approbare & venerari; sicut legem transgredi, est, illam re ipsa reprobare & spernere, d *Legislatorem verò eius inhonorare* ut ait Apostolus. Quod si Christus Dominus Iohannis baptismum suscipere voluit, cum ad id nulla lege teneretur, quanto magis erit rationi consentaneum, me ipsius præcepta & consilia custodire, præstando re ipsa plura, etiam quam teneor, præcipue in humilitatis negotio.

PUNCTVM II.

a Ioh 1. 33.

b Mat. 3. 14

CVM Christus à Ioanne baptismum petijt, ipseque in procinctu esset, ut conferret, Spiritus sanctus ei reuelavit, hominem illum Christum esse & Messiam (*a neque enim de facie eum sciebat*) b *Iohannes tunc prohibebat eum dicens: Ego à te debeo baptizari & tu venis ad me? respondit autem Iesus dixit ei, sine modo: sic enim decet nos implere omnem iustitiam.*

HIC

HIC primùm obserua ingens sancti Iohannis gaudium, & lætitiã, quã eius anima fuit perfusa, cùm Christum Dominum nouit, renouatis hinc iubilis illis, quibus in materno utero fuit affectus, cum hoc uero gaudio insignem iunxit reuerentiam & animi demissionem, seipsum peccatorem confitens, & Christi baptismo in Spiritu sancto, quo purgaretur, indigentem: id eoque admiratione & stupore plenus, cùm Iesum ad eò uideret se humiliantem, in uerba illa prorupit: *Tu uenis ad me?* tu DEVS infinite, tu mundi Saluator, & peccatorum Remissor, tu qui me in materno utero sanctificasti, ad me uenis? ad me creaturam tuam, mancipium, vilemque uermiculum? & quidem, ut ego te aquã solã baptizem, Authorem baptismi gratia?

I.

O profundissima Domini mei demissio; Hic similes affectus promouere in me debeo, cùm potissimum ad sacram Eucharistiam accedere uolo, in utraque cognitione DEI & mei ipsius, meipsum exercens, & porro etiam in affectibus ex ea prouenientibus, qui semper tanquam germani fratres coniuncti, alter alterum mutuo iuuat.

ATTENTISSIME perpendenda est admiranda Christi responsio: *sic decet nos implere omnem iustitiam*, & quicquid pertinet ad sancti-

II.

Humilitatis & obedientia gradus.

c Phil. 2. 4.

d 1. Pet. 2. 13

Miche. 6. 8

tatem; me quidem ad baptismum tuum demittendo; te, ut me baptizes, mihi obtemperando, Qua sententia nobis significauit: omnem nostram sanctitatem, humilitate & obedientiâ contineri; humilitatem inquam, coram Deo & hominibus; obedientiam verò eidem Deo eiusque ministris præstantes, & harum virtutum gradus tres complectens: *Primum*, quo maioribus nos subiicimus, quocunque nomine superiores illi sint, dignitate, officio, ætate, scientiâ: *Secundum*, (qui perfectior est) quo subiicimus nos etiam a quibus, potiozem illis honorem & locum libenter cedentes, & in eo quòd cupiunt, modò si bonum, eis obedientes, atq; si nostri superiores id iuberent. *Tertium*, eumque perfectissimum, cum etiâ inferioribus ita demissè proptereque obtemperamus, atque si c *nostri essent superiores*; Et quoniam hoc gradu has virtutes Christus hodie exercuit, & ea ratione sum verè compendium totius iustitiæ & sanctitatis, eo gradu eas procurare meritò nobis debemus, d *subiicientes nos* (ut S. Petrus ait) *omni humana creatura propter Deum*, in ijs quæ sanctissimæ eius voluntati conformia sunt, seruatâ tamen iuxta D. Gregorij sententiam, externa authoritate & decentiâ, quam iuxta prudentiæ leges cuiusque status exigit. Præterea utraque hac virtute omnem implemus iustitiam, erga Deum, nos ipsos, & proximos, quam Micheas verbis illis expressit: *Facere iudicium, diligere misericordiam, & sollicitum*

ambu-

ambulare coram Deo: Nam illæ virtutes sunt, quæ nos ad diuinam reuerentiam & obedientiam; ad nos ipsos mortificandos, & contemnendos; ad bonum exemplum proximis dandum, pacemque cum illis habendam incitant, & permouent. Omnia hæc complexus est Christus hac sua responsione: ideoque debeo me hoc spiritu excitare ad vtriusque virtutis exercitationem: hæc mecum ipse colloquens: sic te decet implere omnem iustitiam, nõ eius partem sed totam; non dimidiato corde, sed integro & perfecto; & quamuis magnus in mundo sis, & quamcunque in Ecclesia dignitatem obtineas, refert plurimum omnem implere iustitiam, te ipsum demittendo, & obediendo, sicut fecit Christus cum suo præcurfore, & præcursor ipse cum Christo.

TERTIÒ, obseruabo, Ioannem è vestigio Christo obtemperasse, tribus illis gradibus, qui obedientiam perficiunt: in exacta videlicet executione, voluntatis promptitudine, & iudicij proprii subiectione, & ita quò Christo Domino obediret, summâ reuerentia eum baptizauit; cõplacet enim sibi Christus, dum ipsius serui proprium iudicium diuino ipsius iudicio subiiciunt, nec cõtra ipsius decretum duros se exhibent, sicut Petrus, cùm imperfectus adhuc esset, *f Lauari à Christo recusabat*, in qua obstinatione si persistisset, *partem cum eo non habuisset*, amicitiamque & gratiam eius amisisset, vt suo loco dicetur.

III.

f. Ioh. 13. 8.

PUNCTVM III.

VIDENS æternus Pater vnigenitum suum adeo humiliatum, iudicauit se ad eundem honorandum, & auctoritatē eius promouendam, illius sententiæ iure teneri: *a Qui se humiliat exaltabitur*: ideoque solet DEVS in eo ipso hominem exaltare, quo se ipse demisit; vt qui se eò demittit vt insipiēs, aut peccator habeatur; eū DEVS in sapiētia & sanctitate exaltat. Tria verò excellentissima media pater æternus ad honorem filio conciliandum in hac occasione adhibuit, quæ ex verbis Sanctorum Euangelistarum considerabimus.

APERTI SVNT EI COELI.

PRIMUM fuit medium, quoddam cœli, admirando splendore & reclusionē quæ in aëre formata fuit, aperti fuerunt. Aitq; S. Matth. *apertos fuisse. b Ei hoc est eius causa, ad eius honorem: quod ostenderetur, Christum Dñm hominē esse, non terrenū aut ex terra factū, vt Adamus fuit, Sed cœlestem è cœlo venisse, & consequenter vitā eius, doctrinā, legē, & opera eius omnia cœlestia esse. Item aperti sunt ei, vt indicaretur, per ipsū referendas fore cœlorum portas ijs omnibus, qui illū imitarētur; nam, ad eius imitationē, ipsos quoq; futuros cœlestes: quo etiā confirmabatur ei⁹ Thematē veritas, quod S. Ioan. in sua prædicatione proponebat: poenitentiam agite; quia appropinquauit regnum cœlorum: aperti enim cœlis ipsi*

Christo

*a Luc. 14. 11**b Matth. 3. 10**c 1. Cor. 15. 47.*

47.

Christo significabatur, ijs etiam aperiendos, qui agerent poenitentiam, & eius amplecterentur doctrinam. S. Marc. ait: *Et vidit caelos apertos*, quod significatur, Christum Dominum nostrum infinitam suam sapientiam caelestia omnia secreta penetrasse; & porro ut oculatum testem *enarraturum* nobis, quae illic gererentur; & per ipsam nobis aperienda ita, ut in terra adhuc manentes possimus, sicut f. *S. Stephanus videre* & contemplari secreta caelestia, ibique *conuersationem nostram* habere. O caelestis Adam, Christe IESU, iure merito tibi caeli aperiuntur, ut honorificeris, qui demissione tua eos es promeritus, & expugnasti. iure ergo merito tibi aperiuntur, teque ut eod conscendas inuitant, quia tui sunt; Aperi & mihi illos, Domine, ita ut amplius mihi non occludantur. quare dele Domine ex anima mea terreni *h Adami imaginem*, tuam vero imprime *caelestem*.

d Marc. 1. 10

e Ioan. 1. 18.

f Act. 7. 56.

g Phil. 3. 20.

h 1. Cor. 13. 49.

i Descendit Spiritus sanctus corporali specie, sicut columba in ipsum.

i Luc. 3. 22.

SECUNDVM medium, quo pater aeternus est est vsus ad filij sui honorem, fuit Spiritus sancti in specie colubae missio, quae super eius caput sedit, quod externam illam forma plenitudinem ipsius Spiritus sancti, qui ab initio ipsius conceptionis intus latebat, significaret *1 re- 1 Isai. 11. 2.* *quiescens super hanc virgam, & flore 1 esse cum* septem donorum suorum immensitate *Venit p. q. 39. a. 6.* vero in specie colubae ad notandum *in primis ad 4.*

inno.

innocentiam, puritatem & mansuetudinem Christi, ut omnes intelligerent, eum, et si poenitentiae baptismo ablutum, non esse tamen peccatorem, nec aliquid ei cum peccatoribus esse commune, sed iustum, purum, sincerum, instar columbae absque in peccati felle, aut irae absque duplicitate, aut dolo aliquo. Deinde ut significaretur, eum non solum ab omni peccato immunem esse, sed agnum esse Dei, qui mundi peccata deleteret. ut enim in *columba* tempore Noe ramum oliuae portauit in signum cessationis aquarum diluuij: ita eadem est nunc indicium, Christi praesentiam & meritis cessaturum diluuium peccatorum, quo mundus submergebatur. Tertio, ut indicaretur, hunc Dominum neque solitarium nec sterilem futurum, sed fecundum, qui plurimam sobolem, innocentiae suae imitatricem esset procreaturus; ex quibus Ecclesia una consurgeret unius fidei charitatisque; unitione coniuncta, de qua illud diceretur: *o Vna est columba mea.* O Spiritus sanctissime, gratias ago pro tanto testimonio innocentiae Sanctitatisque; Saluatori nostro reddito: veni etiam sicut columba super me; puritateque & sanctitate tua mereple. *p O vtinam alas mihi dares sicut columbae,* quibus ad foramina viuae huius petrae volarem, super qua: a hodie requieuiisti: quod intra ipsius cor, meum requiesceret, eidem stricto amore coniunctum.

Possum simul S. Ioannis gaudium considerare, quo fuit perfusus, cum *q Spiritum sanctum sicut columbam super Christum descen-*

disse

*m. Pet. 2.
22.*

n Gen. 8. 11.

o Can. 6. 8.

p Psal. 54. 7

q Ioan. 1. 32.

disse vidit, & lætitiã, qua id aliis, qui non viderant, promulgavit, rogaboque eundem Spiritum, vt animæ meæ clarificet oculos, quò fidei lumine cognoscã dona illa & inestimabiles diuitias, quæ sunt in Christo, vt eum pluris æstimem, ac, vt par est, amem.

✠ *Et ecce vox de cælis dicens; Hic est* Matt. 3. 17
filius meus dilectus, in quo mihi
complacui.

TERTIVM hoc est medium, quod pater ad filium honorandum adhibuit, voce inquam aperta in aère efformata, non terribili & terrificã, sed suavi ac dilectionis plenissima. *Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui.* singula enim verba mysterium continent.

Primum. HIC, atque si diceret: HIC, qui purus homo, mortalis ac patibilis apparet: HIC, qui ex humiliatione peccator apparet, vt qui peccatorum baptismo est ablutus: HIC, Ioan. 1. 32.
s super quem columba descendit; HIC, filius est
meus: non adoptiuus, vt cæteri iusti, qui præ-
cellerunt, sed naturalis & vnicus, non hoc ba-
ptismo, t Sed ex utero meo ante Luciferum ge- Psal. 109. 3
nitus, æquè æternus atque ego, æquè sapiens,
æquè bonus, quia sicut ego DEVS sum, ita &
ipse DEVS est. Quare per excellentiam est di-
lectus meus, quem ego amaui & amo super om-
nia creata, & quæ creari possunt, idque infini-
to amore, quo me ipsum amo, & in eo mihi
cõplaceo, delector gloriórque eũ me filiũ ha-
bere, quia semper ipse mihi placet, u facitq; Ioan. 8. 29

que

quæ mihi placitæ sunt, ideoque ut mihi gratus esset, tali baptismo opus non habebat, quia ita mihi prius placuit, ut nemo unquam absque illo placere mihi potuerit, aut possit; per ipsum verò placebunt mihi quotquot eum imitabuntur. O Pater æterne, gratias sumas ago, ob exhibitum filio in tali opportunitate honorem, qua, ob tui amorē, ille se demittebat; gaudeo etiam, quòd tantoperè in eo tibi complaceas per quem supplico, ita mihi ad sis, ad eius imitationem facienti ea, quæ tibi placēt, ut in me quoque tibi complaceas. O mi Saluator, gratulor tibi honorem hoc die delatū à tuo Patre & Spiritu sancto; Comprobantibus hiscè testimoniis, te nostrum esse Magistrum ac Redemptorem; fac me Domine patri tuo coelesti gratum, dignumque, quem in filium adoptet.

ULTIMÒ obseruabo, ob Christi Dñi meritū cepisse hodie manifestari TRINITATIS Sanctissimæ mysterium, in voce patris æterni, in columba, quæ Spiritum sanctum referebat; in eo quod pater hic, Christum Dominum, non seruum, sicut apud Isaiam, (cū dixit: *Eccus seruus meus, suscipiam eum; electus meus, complacuit sibi in illo anima mea*) sed FILIUM compellant, ut eius reuelaret diuinitatem, quæ quā homo, seruus erat. Ex hac consideratione Christo Domino etiam gratias agam, quòd mysterium hoc nobis reuelarit, supplicans etiam, animam meam ut illum, quòd & intelligere & venerari illud possim.

Isai. 42. 2.

PUNCTVM IV.

QUARTO erit considerandum, qua ratione Christus Dominus eo tempore (iuxta D. Thomæ sententiam) suū instituerit baptismum, longè alium à S. Ioannis baptismo, qui eam virtutem & efficacitatē ei tribuit, quam prodigiosa hæc tria signa representant, ut aperiat videlicet nobis portas cœli, ut gratias donaq; Spiritus sancti nobis comunicet, & filios Dei adoptiuos efficiat, qui diuini ipsius oculis, fide & cognitione Sanctissimæ Trinitatis (in cuius virtute & nomine ille confertur) grati reddamur: idq; totum ita planè, baptismus efficit, ut qui nunc statim post illum acceptum, moritur, mox absq; impedimento cœlum iugrediatur, & hæreditatem accipiat filij Dei, in clara eiusdem Sanctissimæ Trinitatis visione, qua beatus efficiatur. O mundi Saluator gratias ago tibi quas possum, quòd in ipso Euangelicæ legis vestibulo, suaue aded nobisque commodum sacramentum institueris, tot prærogatiuis, donisq; spiritualibus cumulatam, quæ per illud nobis communicantur. Gratias item ex toto corde ago ob tantum mihi baptismi collatum beneficium, cum plurimos eodem priuatos reliqueris, me vero in a Ecclesia tue arcam receperis ut saluus sim, plurimis, diluuij aquis, perire permisis. Supplico Dñe, ne cœli portæ, q̄ tunc mihi fuerūt apertæ, vnq̄ occludantur; aut Spiritus S. qui tum mihi fuit datus, vlllo tempore à

me

I.

D. Thom. 3.

p. q. 66. a. 2.

Baptismi

Sacramen-

tum insti-

tuitur.

Matth. 1. 8.

a 1. Pet. 3. 20

me recedat, aut filij DEI dignitatem ad quam tunc euectus fui, vnquam amittā, sed ita tibi semper placeam, vt ad aeternam tui fructio- nem & gloriam merear peruenire. Amen.

*Thom. 3. p.
q. 38. art. 6.
ad 3.*

EST etiam fas credere Christum Dominum nō solum suum hodie instituisse Baptismum, sed eundem Præcuratori suo tribuisse, illud e- ius implens votum, quod aperuit, cū dixit: *Ego à te debeo baptizari.* familiare enim est Christo Domino, illorum explere vota, qui ipsum diligunt, honoreque & præmio gratiæ suæ sibi obedientes ac seruietes afficere. Cū ergo Ioannes, vt ipsi obediret suo aquæ baptismi eum abluerit; decuit vicissim, eum ab ipso Christo, baptismi Spiritus sancti & ignis baptizari, eundemque excellentissimis gratijs ac cœlestibus donis denuò repleri. O quanta lætitia perfusus fuit S. Præcurator, quamque benè collocatos existimauit officij sui labores, quorum hodie tā copiosum præ- mium à Christo Domino accepit; Quam op- portunè vsurpare potuisset sententiam illam

b Luc. 2. 29 Simeonis: *b Nunc dimittis seruum tuum Domi- ne, secundum verbum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum.* sed qui feruens gratulque erat, statuit hanc animi gratitudinē publico testimonio, Christo dato, ipsius excellentias totius vitæ suæ spatio prædicare, quod re ipsa præstitit. Ad cuius imitationem similia ego animi grati concipiam desideria, ob accepta ab ipso beneficia.

PUNCTVM V.

VLTIMÒ & illud obseruandum, omnia hæc admiranda, Christo Dño *a orante* a Luc. 3. 21. (vt ait S. Lucas) contigisse: statim enim ac fuit baptizatus, ad orandũ se composuit. & nunc primum in Euangelio legitur Christus orasse: in quo aliquæ orationis excellẽtiæ, necessitas, & frequẽtia, qua fieri debet, nobis indicantur. PRIMA est, quod oratio medium sit Orationis efficacitas. efficax ad impetranda à Deo prædicta illa tria admiranda. nam illa nobis cœlos aperit, cœlestiaque reuelat secreta: vt de S. Petro fertur, quòd *b oranti cœlum fuerit apertum*: Plenitudinem etiam obtinet Spiritus sancti, & donorum eius: sicut Apostoli in *c oratione perseuerantes d repleti sunt Spiritu sancto*, vt parte V. d 2. 4. dicetur. Inter orandum quoque Patris voces hoc est diuinæ eius inspirationes audiuntur, & filiorum Dei obtinetur dignitas, mediâque quibus eidem placemus. & si orationi demissio animi cõiungatur, vt hoc tẽpore Christus coniunxit, est multò ad omnia prædicta potentior, quia (vt sapiens ait) *e oratio humiliantis se, nubes penetrabit* efficitque vt cœli c Eccl. 35. 2 aperiantur, quò gratiæ ac dona, quæ Pater luminum donare consuevit ad nos descendant.

CONIUNXIT etiam Christus Dominus orationem baptismo, vt nos doceret, orationem & deuotionem omnia opera nostra & sanctorum Sacramentorum vsum comitari debere,

III. Part. Medit.

E

quò

II.

quò ea vt oportet faciamus: Deum orantes, vt
obstacula, quæ, ad horum fructum euacuan-
dum, hostes nostri ponunt, ipse remoueat; au-
xilioq; suo iuuat ad eorù finem consequendù.

III.

PRÆTEREA sua post baptismum oratio-
ne docuit nos Christus, quanta sit baptiza-
tis & fidelibus orationis necessitas; ac porro,
quàm proprium illarum exercitiù id esse de-
beat, ad imminentes tentationes præcauēdas;
nouamq; vitam, quam sunt professi, auspi-
candam; & ad gratias & dona in baptismo ac-
cepta conseruanda. Credendum est autem,
tunc non eam solùm orationis formam Chri-
stum habuisse, qua petitur aliquid; sed reli-

f Phil. 4. 6.

f 1. Tim. 2. 1

f Ioan. 11. 41

hibuisse, *f gratias æterno Patri referendo* pro
collatis in se beneficijs, & mox etiam confe-
rendis; vt fecit, cum *f Lazarum resuscitauit.*

Orauit item pro ijs omnibus, qui baptismù
ibi præstolabantur; & qui ipsius postmodù ac-
cepturi erāt baptismù, quò illù absq; fìctione
susciperent; & in genere pro omnibus orauit
hominibus; qui quòd in ipso erat, pro omnib;
illum instituebat, optabatq; vt omnes illù su-
sciperent, & gratias ac dona consequerentur,
quæ signis illis externis significabantur.

Ex omnibus his considerationibus discam,
orationē magnifacere, & ad eam affici, firma-
que animi decreta faciam ea exercendi, Chri-
stum ipsum respiciens, cuius meritis à San-
ctissima Trinitate petam, concedi mihi ora-
tionis spiritum efficacem.

MEDI-